

[Glensgård]

venter ville ske? Eller forventer hr. Arne Bjerregaard, at han sammen med fru Inge Krogh vil starte en politisk revolution, hvis fremskridtspartiet får flertal?

Der må være en vis rimelig standard i de ting, vi fører frem her. Jeg havde intet imod hr. Arne Bjerregaards argumentation, hvis der var hold i den. Jeg havde heller ikke noget imod, at der ikke var hold i den, hvis bare hr. Arne Bjerregaard ville erkende det.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg tvivler såmænd ikke så meget på kristeligt folkepartis gode vilje til at ville gøre noget for u-landene, men jeg synes alligevel, at man har strakt den gode vilje lidt for lidt langt.

Jeg sagde i min tale, at den forrige regerings nedskæring på u-landshjælpen var endnu værre end den nuværende regerings, og det står jeg ved. Det er da også muligt, at det er, fordi kristeligt folkeparti er deltager i denne regering, at det ikke er blevet så galt, som det ellers kunne være, men jeg har meget svært ved at forstå, at hr. Arne Bjerregaard ikke har kunnet gøre sin indflydelse gældende så langt, at man har kunnet få regeringens accept til at bruge de 146 mill. kr., der stod på u-landshjælpen engang, men som aldrig blev brugt, og som hr. Bilgrav-Nielsen på de radikales vegne nu har foreslået genoptaget på bevillingen her i år.

Jeg kan godt forstå, hvis hr. Arne Bjerregaard ikke kan støtte vores forslag, for de er selvfølgelig for ubeskedne til den kristelige sadisme, som vi hørte om før. Men jeg kan ikke forstå, at man ikke har kunnet overbevise regeringen, når denne u-landshjælp nu er éns mærkesag, om, at man i hvert fald godt kunne tage og bruge de penge, som man tidligere har bevilget på finansloven, men bare dengang glemte at bruge.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg skal ikke blande mig i diskussionen mellem hr. Glensgård og hr. Arne Bjerregaard, men blot sige, at det nok er karakteristisk, at netop hr. Glensgård citerer noget fra 1860erne. (*Glensgård: Fra 1880erne!*). Fra 1880erne, om forladelse.

Det, der får mig herop, er hr. Glensgårds bemærkninger om, hvad denne finanslov og

dens ændringer egentlig er udtryk for. De er udtryk for en tendens, vi i fremskridtspartiet støtter, sagde hr. Glensgård. Og så skal jeg ikke opholde mig mere ved hr. Glensgård, men bare tilføje, at det også er en tendens, som det radikale venstre desværre støtter.

Hvad er så tendensen i dette finanslovsfor-slag og ændringerne hertil? Ja, det er offentlige besparelser på områder, der rammer de svageste i samfundet, men det skal jeg ikke opholde mig meget ved, da en af mine kolleger vil sige mere om det sociale.

Jeg skal tage lidt op omkring den anden store hurdle, man kommer til, nemlig arbejdsløsheden.

For det første lægger man en politik til rette, som reelt betyder, at arbejdsløsheden vil stige. Det har været meget vanskeligt at få tallene frem. I månedsvis har vi prøvet og prøvet og prøvet at bore i sagen for at få de tal frem; endelig er de så kommet, og de ligger såmænd ikke så langt fra de tal, som både LO og andre for længst har kunnet offentliggøre.

Hvad gør man så? Jo, så siger man: når nu vi får flere arbejdsløse, så går det ikke an, at vi ikke også sparer med hensyn til dem, for ellers stiger budgetterne jo. Vi må altså spare vedrørende de arbejdsløse, og det gør man så.

Hvordan gør man den slags? Jeg har en fornemmelse af, at en regering sætter sig ned og siger: så og så mange milliarder skal der skæres, og så tænker man slet ikke over, hvordan det i øvrigt ser ud for de mennesker, det går ud over, for havde man sat sig ned og set på, hvordan arbejdsløsheden egentlig er sammensat, ville man jo se, at den er sammensat på sådan en måde, at kvinderne bærer den største part af arbejdsløsheden set i forhold til deres antal på arbejdsmarkedet.

Vi ved noget om, at af de langtidsledige er hovedparten kvinder. Vi har fået svar i arbejdsmarkedsudvalget, som ikke på nogen som helst måde skjuler, at af de ungdomsledige er kvinder også hovedparten, og dertil kan man så lægge den skjulte ledighed.

Hvis man så ser på, hvad denne regering med sine ændringsforslag til finansloven gør for disse grupper – jeg tænker på de ungdomsarbejdsløse – ja, så siger man: en ungdomsgarantiordning, som dog har fungeret – måske ikke i den udstrækning, som vi gerne